

PARAFIALNA RÓDZINA

miesięcznik parafii pw. Matki Bożej Królowej Rodzin w Borówcu

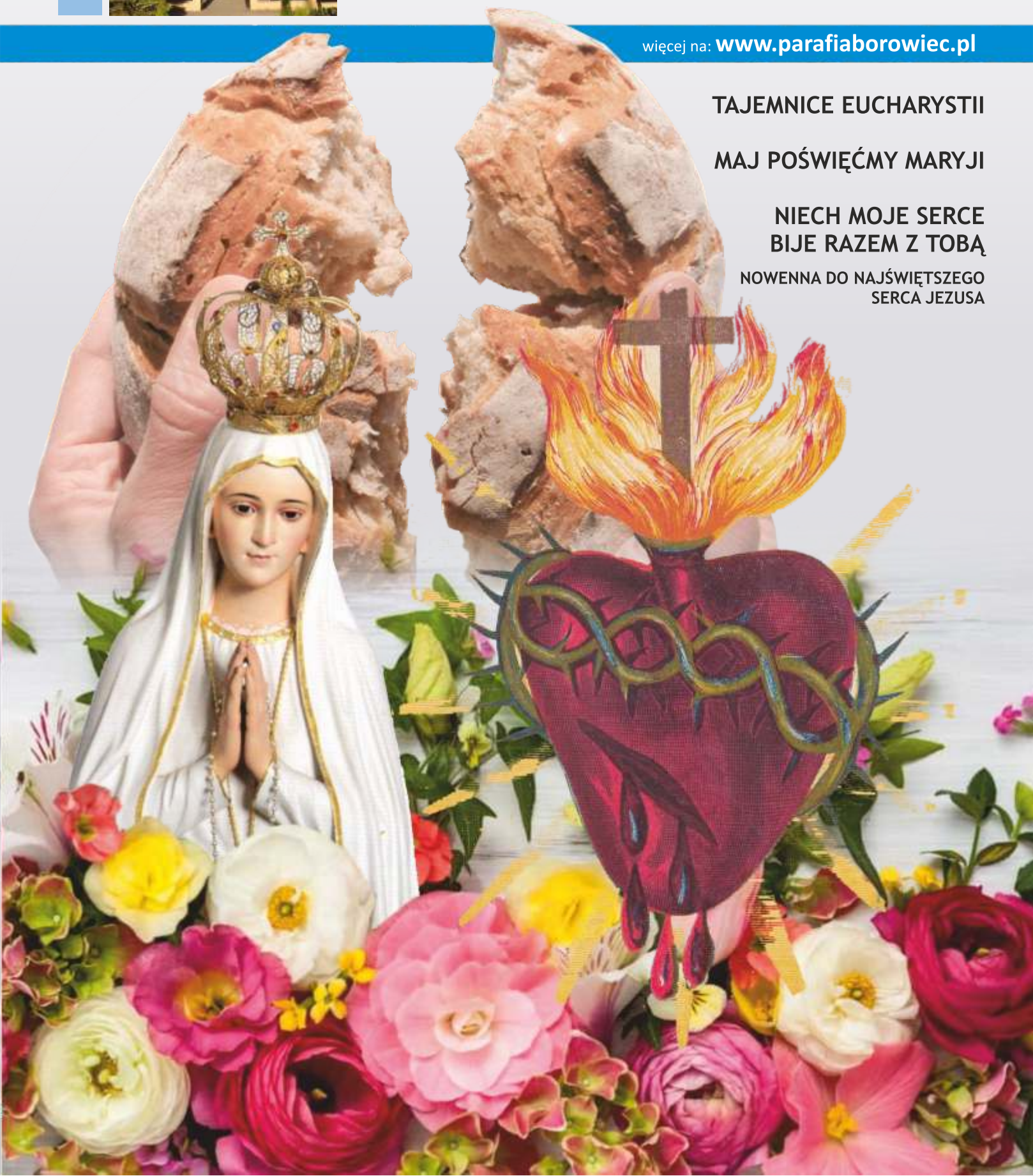
więcej na: www.parafiaborowiec.pl

TAJEMNICE EUCHARYSTII

MAJ POŚWIĘĆMY MARYJI

NIECH MOJE SERCE
BIJE RAZEM Z TOBĄ

NOWENNA DO NAJŚWIĘTSZEGO
SERCA JEZUSA

Od Proboszcza na Maj AD 2018

Drodzy Parafianie,

Przed nami piękne wydarzenia. Można by rzec, że to jest taka triada obchodów, triada maryjności, Eucharystii i ucieszenia się wspólnotą, czyli Kościołem świętym.

Już sam miesiąc maj jest pięknym miesiącem, gdzie wszystko rozkwita, zielenieje - to miesiąc pochylenia się nad życiem. To także miesiąc maryjny, a matka kojarzy się nam z życiem. Trzynasty maja jest początkiem objawień, rozpoczniemy więc nasze nabożeństwa fatimskie. Każdego dnia odprawiamy nabożeństwo majowe, bo przecież Maryja prowadzi nas do Jezusa Chrystusa. Jest najpiękniejszą ikoną tego, co Bóg chciał dla człowieka. Gdy człowiek jest posłuszny Bogu, to rozkwita w swoim życiu, jak Maryja.

Także I Komunia święta, a potem procesja Bożego Ciała - to piękne uroczystości, które zatrzymują nas przy czerwonej lampce tabernakulum. Tam jest Miłość Boża, sakrament miłości Bożej. Każdy sakrament jest żywą obecnością Boga we współczesnym świecie – widzialny znak niewidzialnej łaski. Smakujemy, dotykamy naszymi zmysłami zwykłego chleba, wina, a przecież pod nimi kryje się Ciało i Krew Chrystusa. „Kto spożywa moje ciało, będzie żył na wieki”. To jest obietnica zbawienia. Dobrze, że wychodzimy z Jezusem na drogi naszych miast, wiosek, abyśmy z Jezusem szli przez życie, tak bardzo realnie, rzeczywiście. I trzeci brylant w tej triadzie to jubileusz 1050-lecia biskupstwa w Poznaniu, pierwszego na ziemiach polskich. W dwa lata po chrzcie, w 968 roku, papież

Jan XIII wysłał na ziemię Polski biskupa misyjnego, Jordana. Tutaj, w Poznaniu mają miejsce początki administracji kościelnej. Biskup był bezpośrednio zależny od stolicy apostolskiej, należał też do współpracowników papieża. To dzięki temu książę Mieszko I buduje na ziemiach polskich pierwszą katedrę, właśnie tutaj, w Poznaniu. To początek dziejów Kościoła na naszych ziemiach, w naszej ojczyźnie. Nie sposób przejść obojętnie obok tych wydarzeń, dlatego ksiądz arcybiskup Stanisław Gądecki zaprasza nas do świętowania jubileuszu w miesiącu czerwcu.

Zapraszam do wspólnego uczestnictwa we wszystkich tych wydarzeniach i otwarcia się na łaskę Pana!

ks. proboszcz Waldemar Twardowski

z ŻYCIA PARAFII

Sakrament Chrztu Świętego przyjęli:

- * Franciszek Tomasz Zimniak
- * Zuzanna Grochowicka
- * Amelia Nitschke
- * Wiktor Czesław Morszner
- * Jakub Tatała

*Niech wzrastają na wzór Pan Jezusa
w łasce u Boga i ludzi...*

Odeszli do wieczności:

- + Ś.P. Zofia Włodyka
- + Ś.P. Janina Ranecka
- + Ś.P. Bogdan Marian Mylka
- + Ś.P. Aleksander Baśkiewicz
- + Ś.P. Beata Maria Ławniczak-Strzałko
- + Ś.P. Krystyna Halina Krystek
- + Ś.P. Jerzy Sill
- + Ś.P. Helena Gurgas
- + Ś.P. Eugenia Teresa Kołodziej

*Dobry Jezu a nasz Panie,
daj im wieczne spoczywanie...*

MATKA BOSKA BUKOWSKA LITERACKA

Kościół farny Św. Stanisława w Buku to piękna budowla z 1830 roku. W kościele w Buku znajduje się cudowny obraz Matki Bożej Literackiej.

Nie znana jest data sprowadzenia do Buku obrazu Matki Boskiej Bukowskiej Literackiej. Pierwsza wzmianka o słynącym łaskami obrazie pochodzi z 1430 roku. W pierwszym murowanym kościele gotyckim z cegły wzniesionym w początku XV wieku obraz był umieszczony w ołtarzu bocznym.

Początki kultu w Buku sięgają XIV wieku. Kroniki podają, że w roku 1576 istniało tam Bractwo Literackie, które opiekowało się cudownym obrazem. To właśnie od tego bractwa pochodzi przydomek nadany cudownemu wizerunkowi. W 1698 roku ówczesny biskup poznański potwierdził nadprzyrodzony charakter łask wypraszanych przed bukowskim obrazem oraz prawdziwość cudów doznawanych tam przez wiernych za przyczyną Maryi, uznał obraz za cudowny. Pod koniec wojny wycofujące się z Buku oddziały wojsk niemieckich podpaliły kościół i razem z kościołem spłonął wówczas także obraz, ale natychmiast został odtworzony.

Obraz przedstawia Maryję z Dzieciątkiem Jezus na lewym ramieniu. Jezus trzyma w ręce grubą księgę, a drugą wznosi do błogosławieństwa. Nad ich głowami dwaj aniołowie trzymają wstęgę, na której widnieją łacińskie napisy: "Królowo niebios wesel się! Alleluja, albowiem...", oraz "Bądź pozdrowiona łaski pełna".

Kościół farny pw. św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Buku otrzymał tytuł Diecezjalnego Sanktuarium Matki Bożej Bukowskiej Literackiej 23 grudnia 2015 roku.

10 września 2017 roku Abp Stanisław Gądecki dokonał koronacji cudownego wizerunku Matki Bożej Bukowskiej Literackiej.

HDC

Zachęcam do przeczytania...

"Pałace pytania na temat Boga" to książka skierowana dla każdego chcącego pogłębić swoją wiarę, wyjaśniająca wątpliwości i niejasności dotyczące wiary katolickiej. Ta ciekawa i mądra lektura na końcu każdego rozdziału zawiera kilka pytań np. Czy pojmuję, że szczęście nie oznacza braku problemów? Jak często czytam Biblię? Co przeszkadza mi w codziennym czytaniu Biblii? Czy potrafię nadać moim codziennym obowiązkom sens przez to, że wypełniam je z miłością? Oprócz pytań są też cytaty skłaniające do refleksji i piękne modlitwy. Człowiek z natury jest taki jak Św. Tomasz - najpierw chce zobaczyć, dotknąć... Bóg nie odtrąca wątpiących, niesie dobrą nowinę wszystkim - również poszukującym i wątpiącym. Wątpliwości? Nie bójmy się ich! Zróbmy wielki krok w stronę Boga. Ufnie jak dziecko, w pokorze a wtedy Bóg da się dotknąć...

Emanuelle Pastore **"Pałace pytania na temat Boga"**
Polecam J.Cz.

TAJEMNICA EUCHARYSTII

Eucharystia - chleb i wino realnie przemieniają się w ciało i krew Jezusa.

Historia pokazuje, że w chwilach, gdy wierni wątpili w tę przemianę, działy się niezwykle rzeczy, aby tę wiarę im przywrócić. Działy się cuda eucharystyczne. Cuda te, to nie tylko momenty, w których hostia lub wino widocznie i bezsprzecznie przemieniają się w ludzką krew i ciało. To też tajemnicze pojawienia się i zniknięcia hostii lub nadprzyrodzone wydarzenia związane z jej konsekracją. W Polsce doszło do co najmniej 8 takich wydarzeń na przestrzeni ośmiuset lat. Do najbardziej znanych należą te ostatnie: z Sokółki i z Legnicy, których autentyczność potwierdził Kościół.

Sokółka 2008 rok. Na hostii pojawiają się krwawe ślady. Badania wykazują, że są one bezsprzecznie pochodzenia ludzkiego, ich cechy morfologiczne najbardziej wskazują na podobieństwo do komórek mięśnia sercowego w stanie agonalnym. Naukowcy nie potrafią wyjaśnić, jak to możliwe, że czas nie ma wpływu na rozkład tkanki i jest ona cały czas w procesie przedśmiertnym - jest żywa.

**Bóg jest Miłością, Bóg jest człowiekiem,
Bóg jest chlebem.**

Ojciec Ziolo w książce „Jedyne znane zajęcie Boga” pisze: „Eucharystia (...) została ustanowiona przez Kogoś, kto wiedział, że będzie jeszcze tej nocy zdradzony i opuszczony przez swoich uczniów. Ręce ludzkie chciwie wyciągały się wtedy jak zwykle – po chleb i pieniądze. On wybrał chleb, jako sposób swojej Obecności, co najpełniej wyraziło Jego determinację bycia rozdrapanym, pochłoniętym, zjedzonym, unicestwionym w służbie – jest to więc Obecność, która niczego nie pozostawia dla siebie i rezygnuje również z tego, co jest najdroższe bytowi

materialnemu, czyli materialności... (...) Jeszcze raz wracam do genialności wyboru chleba jako sposobu Obecności: samotny sięga przecież po chleb, zraniony również, zbuntowany takż, następuje bowiem taka chwila, że potrzebuje jeść, potrzebuje się karmić – oprawca czy ofiara. Jest to może chwila największej słabości, bo ukazuje ludzka zależność nie od śmierci, ale właśnie od życia”.

Papież Benedykt XVI, jeszcze jako kardynał Ratzinger w książce „Duch liturgii” napisał znamienne słowa o Eucharystii:

„Nie jest ona przecież 'zwykłym chlebem', co nieustannie podkreśla nasza tradycja. Spożywanie jej jest procesem duchowym, obejmującym całego człowieka. „Spożywać” Go znaczy – uwielbiać Go. „Spożywać” Go znaczy – pozwolić Mu wejść we mnie tak, że moje „ja” zostaje przemienione i otwiera się na „my”, byśmy razem mogli stać się w Nim „kimś jednym” (Ga 3,28). W ten sposób adoracja nie jest sprzeczna z komunią, nie jest też czymś „osobnym”, jako że komunია osiąga swoją głębię tylko wówczas, gdy jest niesiona i wypełniona adoracją. Eucharystyczna obecność w tabernakulum powoduje, że Eucharystia jest w Kościele zawsze. Nie staje się on nigdy pustą przestrzenią, lecz jest zawsze przepełniony i ożywiony obecnością Pana pochodzącą ze świętowania Eucharystii, wprowadzającą nas w nią i pozwalającą nam zawsze brać udział w Eucharystii kosmicznej. Czy któryś wierzący człowiek tego nie doświadczył? Kościół bez obecności eucharystycznej jest w pewnym sensie martwy, nawet jeśli zaprasza do modlitwy. **Kościół, w którym pali się wieczna lampka, żyje zawsze i jest czymś więcej niż kamienną budowlą – w kościele tym zawsze czeka na mnie Jezus Chrystus, woła mnie, chce mnie samego uczynić „eucharystycznym”. W ten sposób przygotowuje dla mnie Eucharystię i prowadzi mnie ku Jego powtórnemu przyściu.”**

Wielu świętych i ojców Kościoła mówiło o Eucharystii, a Św. Tomasz z Akwinu napisał znany Traktat o Eucharystii, ale nie każdy wie, że s. Faustyna, znana jako „Apostoł Bożego Miłosierdzia”, jest jednocześnie jedną z największych świętych Eucharystii. Jej imię zakonne brzmi: Maria Faustyna Kowalska od Najświętszego Sakramentu i niemal każda strona jej „Dzienniczka” zawiera jakieś odniesienie do Eucharystii, którą nazywała „tajemnicą mojej świętości”. „O Jezu, Boże utajony, serce moje Cię czuje, choć kryją Cię zasłony” - pisała święta.

A kiedy sama staję przed tą wielką tajemnicą, proszę o prostą wiarę dziecka, by sercem kochającym i ufny przyjmować tę niepojętą i wielką Miłość obecną stale w Najświętszym Sakramencie.

To dobry moment, by przypomnieć piękną modlitwę Anima Christi, przypisywaną niekiedy św. Ignacemu Loyoli i odmawianą najczęściej po przyjęciu Komunii św. Jej treść bowiem nawiązuje do Eucharystii - mowa w niej o Ciele i Krwi Chrystusa. Pozwala rozważać Mękę Pańską, adorować święte rany Zbawiciela. Odwołuje się też do chrztu, kontemplując wodę wypływającą z przebitego boku Chrystusa.

*Duszo Chrystusowa, uświęć mnie.
Ciało Chrystusowe, zbaw mnie,
Krwie Chrystusowa, napój mnie.
Wodo z boku Chrystusowego, obmyj mnie.
Męko Chrystusowa, pokrzep mnie.
O dobry Jezu, wysłuchaj mnie.
W ranach swoich ukryj mnie.
Nie dopuść mi oddalić się od Ciebie.
Od nieprzyjaciela złośliwego broń mnie.
W godzinę śmierci wezwij mnie.
I każ mi przyjść do siebie,
Abym z świętymi Twymi chwalił Cię,
Na wieki wieków. Amen*

Celem nowego programu duszpasterskiego jest odkrycie Osoby Ducha Świętego, otwarcie się na Jego działanie oraz refleksja nad sakramentem bierzmowania i jego skutkami. Temat ilustrują słowa: „Duch, który umacnia miłość”, zaczerpnięte z Drugiej Modlitwy Eucharystycznej o Tajemnicy Pojednania.

„Prosimy Cię, Panie, ześlij na nich swego Ducha Pocieszyciela. Obdarz ich darami mądrości i rozumu, rady, męstwa i siły, pobożności i bojaźni Bożej. Przez Chrystusa, Pana naszego.”

DARY DUCHA ŚWIĘTEGO

Siedem darów Ducha Świętego ma swoje biblijne źródło. Są nim słowa proroka Izajasza:

*„I wyrośnie różdżka z pnia Jessego,
wypuści się odrośl z jego korzeni.
I spocznie na niej Duch Pański,
duch mądrości i rozumu,
duch rady i męstwa,
duch wiedzy i bojaźni Pańskiej” (Iz 11,2)*

Do sześciu darów Biblia grecka i łacińska dołączyły dar pobożności. Tradycja katolicka bazując m.in. na przekładzie Wulgaty wylicza siedem darów Ducha Świętego. W trakcie przekładu tekstu hebrajskiego na język grecki, dar bojaźni Pańskiej został podzielony na dar pobożności i bojaźni Bożej. I w ten sposób powstała modlitwa o siedem darów Ducha, która jest w prośbę o jak największe - bo Duchowe - podobieństwo do Jezusa.

Z Listu św. Jakuba wiemy, że: *„Jeśli zaś komuś z was brakuje mądrości, niech prosi o nią Boga, który daje wszystkim chętnie i nie wymawiając; a na pewno ją otrzyma”* (1 Jk 1,5).

DAR MĄDROŚCI związany jest z pojmowaniem świata, ludzi oraz rzeczywistości, to sztuka dobrego życia, to zdolność do odróżniania zła i dobra, to zdolność oglądania świata okiem Boga.

DAR ROZUMU to umiejętność właściwego odczytywania i rozumienia prawd wiary, to

szczególna przenikliwość, pozwalająca rozumieć całą głębię słowa Bożego. Dar rozumu jest nam bardzo potrzebny, bo:

„Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana.” (Iz 55,8)

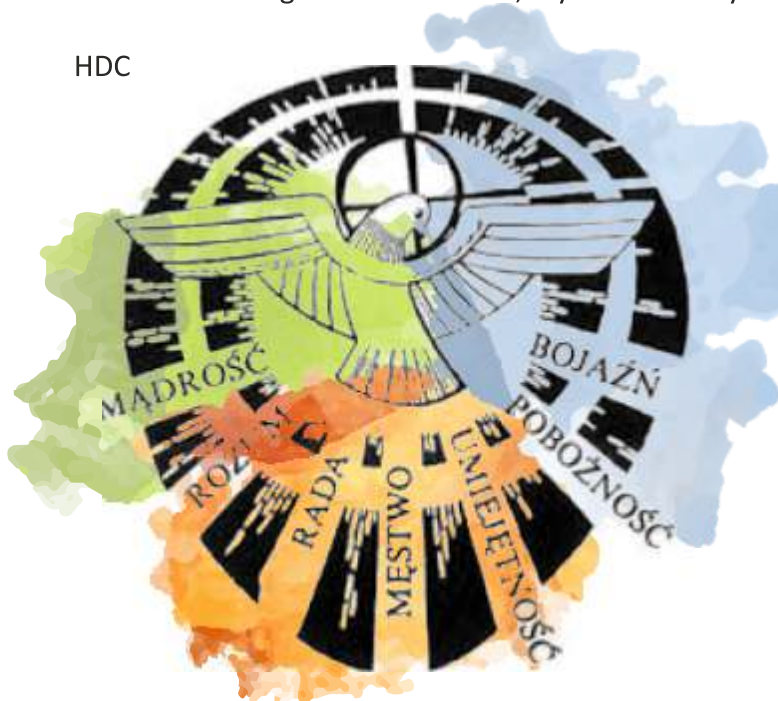
DAR RADY to nadprzyrodzona zdolność kierowania życiem w czasie trudnych wyborów. Umiejętność ta sprawia, że dusza odróżnia instynktownie co należy a czego nie należy czynić i to zarówno jeśli chodzi o własne postępowanie i kierowanie innymi. Człowiek ma kontakt z kimś kto będzie podpowiadał – z Duchem Św., który zawsze jest doradcą.

DAR MĘSTWA daje człowiekowi siłę, chroni go przed lękiem i rozpaczą, udziela mu pomocy w chwilach ciężkich, trudnych. Dzięki męstwu trudności życia codziennego stają się łatwiejsze do pokonania. Człowiek, który ma dar męstwa ma nową siłę dawania świadectwa Panu, do dzielenia się Ewangelią z innymi. Stanowi również nadzieję – przydaje się bowiem, gdy zdarza nam się wątpić.

DAR WIEDZY, zwany też darem umiejętności, to zdolność odróżniania rzeczywistości Boskiej i materialnej, czyli dostrzegania we wszechświecie treści objawionych. Człowiek, który ma dar umiejętności umie oceniać sprawy ziemskie tak, by wybierać to co służy dla zbawienia naszego i bliźnich.

DAR BOJAŹNI PAŃSKIEJ to miłość do Pana Boga, to nie lęk przed Bogiem ale przede wszystkim wielki szacunek do Boga Natomiast **DAR POBOŻNOŚCI** jest usposobieniem duszy, aby zachowała się w stosunku do Boga jak dziecko. Pobożność kieruje serce człowieka ku Bogu – budzi uczucia, myśli i modlitwy.

HDC

Najświętsze Serce Pana Jezusa

*Na podstawie „Rytuału domowego”
i „Idźcie i głoscie”- Ks. Zbigniew Krzysztof Knop
– opracowała Jolanta Czechowicz*

W Polsce miesiąc czerwiec poświęcony jest szczególnie Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. W tym czasie w każdym kościele odbywają się nabożeństwa czerwcowe, podczas których wierni modlą się Litanią do Najświętszego Serca Pana Jezusa i wynagradzają Mu wyrządzone zniewagi.

„ Serce Jezusa jest ogniskiem i źródłem miłości, miłości wyższej niż niebo, głębszej niż morze, rozleglejszej niż wszechświat, dłuższej niż wieczność, tej miłości niepojętej, której pełne są Jego słowa i czyny.” /bł. bp Józef Sebastian Pelczar/

W sposób wyjątkowy prawdy o Najświętszym Sercu Pana Jezusa doświadczali średniowieczni mistycy: Św. Bernard, Św. Bonawentura, Św. Lutgarda, Św. Matylda, Św. Gertruda, Św. Katarzyna Sieneńska. Wielkim czcicielem i szerzycielem nabożeństwa do Serca Jezusowego był Św. Jan Eudes. Jednak największy wpływ na rozwój kultu Serca Jezusa miały i mają do tej pory objawienia zakonnic z Francji – Św. Małgorzaty Marii Alacoque. Miały one miejsce 10 czerwca 1675 roku w Paray-Le-Monial. Ukazując się Św. Małgorzacie, Chrystus powiedział: „ Oto serce, które tak bardzo umiłowało ludzi, że niczego nie szczędziło, aż do wyczerpania i wykończenia się, by dać dowody swojej miłości, a w zamian za to doznaje od większości ludzi tylko gorzkiej niewdzięczności, wzgardy, nieuszanowania, lekceważenia, oziębłości i świętokradztw jakie oddają Mu w tym Sakramencie Miłości.” Zasmucony Jezus skarżył się, że ludzie gardzą Jego miłością, odrzucają Jego miłość całkowicie. Przekazał Św. Małgorzacie prośbę, aby każdy piątek po oktawie

Bożego Ciała poświęcony był Najświętszemu Sercu Jezusa, aby to była ważna i szczególna uroczystość, podczas której wierni będą przyjmować Komunię Świętą, wynagradzając w ten sposób wszelkie zniewagi. W oparciu o wizje mistyczne Św. Małgorzaty powstało nabożeństwo Godziny Świętej. Chrystus prosił ją: We wszystkie noce z czwartku na piątek wstawać będziesz między godziną jedenastą a północą, aby w ciągu godziny klęczeć wraz ze mną z twarzą pochyloną ku ziemi. W ten sposób miała uśmierzyć gniew Boży i prosić o miłosierdzie dla grzeszników oraz towarzyszyć Mu w Jego opuszczeniu przez uczniów w Ogrodzie Oliwnym. Siostra Małgorzata zmarła w 1690 roku, a Kościół po zbadaniu jej życia i pism(które pozostawiła), stwierdził, że nie ma w nich nic przeciw wierze i moralności. Uznając heroiczną jej cnotę postanowił ogłosić ją Świętą – w 1920 roku. Siostra Małgorzata otrzymała też w czasie objawień obietnice dotyczące pierwszych piątków miesiąca. Płynie z nich nadzieja zbawienia dusz ludzkich. Kto przez kolejnych dziewięć pierwszych piątków miesiąca przyjmie Komunię Świętą otrzyma łaskę ostatecznej skruchy, nie umrze w stanie niełaski ani bez sakramentów świętych, a Serce Jezusowe będzie dla niego ucieczką w ostatniej godzinie. Obietnicy tej nie należy jednak traktować w sposób magiczny, odkładając moment pojednania z Bogiem do ostatniej chwili, nie jest to też rodzaj biletu, który upoważnia nas do beztróskiego zajęcia miejsca w niebie. Praktykowanie nabożeństwa pierwszych piątków powinno być świadome, głęboko przeżywane i pełne powagi. Inna obietnica dotyczy tych wszystkich, którzy będą rozpowszechniać nabożeństwo do Najświętszego Serca Jezusa – oni w Tym Sercu zostaną zapisani i na zawsze w Nim pozostaną. Wszystkie domy, wszystkie rodziny gdzie czczony i wystawiony będzie wizerunek Boskiego Serca w sposób szczególny będą błogosławione i obdarzone niezbędnymi łaskami, a zgoda i pokój będą panowały w tych rodzinach. Grzesznicy znajdą w Sercu Jezusowym niewyczerpane źródło miłosierdzia, dusze oziębłe staną się bardziej gorliwe, gorliwi zaś wzniosą się do wyższej doskonałości. Bóg będzie błogosławić wszystkim zamiarom i przedsięwzięciom w życiu tych, którzy ukochają Serce Jego. Czciociele Jezusowego Serca otrzymają łaski potrzebne na każdą chwilę ich życia, w smutkach i utrapieniach – Serce Jezusa pociecha ich będzie, a przez całe życie i w godzinie śmierci – ucieczką. Kapłanów miłujących Serce Jezusowe obdarzy łaską wzruszania nawet najbardziej zatwardziałyh serc.

Dodam jeszcze, że Polska była pierwszym krajem na świecie, gdzie zaczęto odprawiać nabożeństwa do Serca Jezusowego. Pozwolenie na te nabożeństwa wydał papież Klemens XIII w 1765 roku, na prośbę biskupów polskich. W 1856 roku papież Pius IX rozciągnął to święto na cały Kościół. Następnie papież Leon XIII 31 grudnia 1899 oddał Sercu Jezusowemu cały rodzaj ludzki. Dzięki papieżowi Piusowi XI od 1928 roku po świątecznej Mszy Świętej odmawia się Akt Wynagrodzenia Najświętszemu Sercu Jezusowemu.

Spośród wielu form kultu Serca Jezusowego Kościół zaleca:

- **osobiste poświęcenie siebie Sercu Bożemu;**
 - **poświęcenie rodziny;**
 - **Litanie do Serca Jezusowego**
(zatwierdzoną w 1891 roku);
- **akty prześlągalne jako wyraz wynagrodzenia za zniewagi wyrządzone Sercu Bożemu**
(są to różne formy modlitwy);
- **praktykę dziewięciu pierwszych piątków miesiąca.**

...”Przyszliśmy po to, aby kontemplować miłość Chrystusa, Jego współczującą dobroć dla każdego człowieka, kontemplować Jego Serce, gorejące miłością Ojca w pełni Ducha Świętego. Chrystus, który nas miłuje, ukazuje nam swoje Serce jako źródło życia i świętości, jako źródło naszego odkupienia. Rozważanie miłości Boga, która objawiła się w Sercu Chrystusa, domaga się od człowieka odpowiedzi. Nie zostaliśmy tylko wezwani do kontemplowania tajemnicy miłości Chrystusa, ale do uczestniczenia w niej. Chrystus mówi: Jeżeli mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania (J 14 15). Stawia w ten sposób przed nami wezwanie, a zarazem warunek. Chcesz mnie miłować, zachowuj przykazania, przestrzegaj świętego Prawa Bożego, chodź ścieżkami, które Bóg ci wskazuje, które Ja ci wskazałem swoim przykładem. Konkretną odpowiedzią na tę miłość jest zachowywanie Bożych przykazań w codziennym życiu”. (Jan Paweł II, Elbląg 6 czerwca 1999 roku)

NIECH MOJE SERCE BIJE RAZEM Z TOBĄ...

(kard. John Henry Newman)

Bardzo miłujące nas Serce Jezusa,
jesteś ukryte w świętej Eucharystii
i bijesz tam dla nas zawsze.

Kiedy zgadzasz się, żebym Cię przyjmował
i na chwilę robisz we mnie swe mieszkanie,
spraw aby moje serce biło razem z Twoim.

Oczyść me serce z wszystkiego,
co jest tylko ziemskie, z wszystkiego,
co pyszne i zmysłowe, z wszelkiego nieładu
i wszelkiej niemocy.

Napełnij je tak bardzo sobą,
żeby nic nie mogło go zaniepokoić,
lecz żeby w Twojej miłości znajdowało pokój.

8 czerwca - SPOTKANIE RODZINNE
w amfiteatrze

SERCE JEZUSA W SERCU RODZINY

KALENDARIUM

5 maja

RODZINNY SPACER ROWEROWY

13 maja - I Komunia Św.
Nabożeństwo Fatimskie - 20.30

22 maja - 18.30
Sakramentu Bierzmowania
udzieli Ks. Biskup Zdzisław Fortuniak

968-2018

22-24 maja
Obchody 1050 lat
pierwszego
biskupstwa w Polsce

22 maja - wyjazd na koncert
Jubileuszowy IL DIVO
na Ostrowie Tumskim - 20.30

26 maja - 18.30 Msza św.
za wszystkie mamy również te,
które odeszły do domu Pana.
Po Mszy św. słodki upominek dla mam.

26 maja po Mszy św. WIELBIENIE
z modlitwą o uzdrowienie

31 maja - BOŻE CIAŁO
10.00 - Msza św. bez kazania
10.30 - Procesja Eucharystyczna
11.30 - Msza św. w amfiteatrze
homilię wygłosi ks. Rafał Ostrowski

8 czerwca uroczystość
Najświętszego Serca Jezusa
18.30 - Msza św. w amfiteatrze
po eucharystii rodzinne spotkanie
z poczęstunkiem.